

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de Administrare Fiscală

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Brașov**

Serviciul Soluționare Contestatii 2

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Brașov

Str. Mihail Kogalniceanu, nr. 7,
Brașov

Tel: 0268.308.476

Fax: 0268.547.730

Decizia nr. 2.656/02.04.2020

privind soluționarea contestației formulată de
dl A.B., cu domiciliul în loc. G , nr xxx, județul
ABCD, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov
sub nr. xxzz/18.11.2019

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice ABCD – Serviciul Fiscal Orasenesc ABC cu adresa nr. xxxzzxzx/06.11.2019, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. xxzz/18.11.2019, cu privire la contestația formulată de către **dl A.B.**, cu domiciliul în loc. G , nr. xxx, jud. ABCD, identificat prin CNP xxxxxxxxxx, împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxx/13.09.2019, comunicată petentului la data de 02.10.2019 prin poșta cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, potrivit confirmării de primire - aflata în copie la dosarul cauzei.

Contestația, înregistrată la Serviciul Fiscal Orasenesc ABC sub nr. y4y1x/30.10.2019 și la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. xxzz/18.11.2019, a fost depusă în termenul legal prevăzut la art. 270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Suma contestată este de **xx.zzz lei** reprezentând diferențe de contribuții stabilite în plus rezultate din regularizarea anuală a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2016.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.268, art. 269 și art. 272 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regionala a Finanțelor Publice Brasov, prin structurile specializate de soluționare a contestațiilor, este legal învestită să soluționeze cauza.

I. Prin contestație, dl. A.B. solicită admiterea contestatiei și anularea actului administrativ fiscal atacat, invocând urmatoarele:

- petentul arată că prin actul atacat s-a stabilit în sarcina acestuia suma de plată în cuantum de xx.zzz lei reprezentând CASS pe anul 2016 datorată pentru veniturile obținute din investitii în anul 2016. Petentul mai arată că in textul actului atacat (pct, II.1),este indicată o denumirea generica a veniturilor, respectiv venituri din investitii, **fără însă a preciza natura exactă a acestora** având în vedere ca potrivit prevederilor art.91 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, veniturile din

investiții reprezintă o categorie de venituri supuse impozitului pe venit din care fac parte mai multe tipuri de venituri;

- din cuprinsul Anexei la decizia de impunere atacată se poate observa că obligația fiscală totală, în cuantum de xx.zzz lei, corespunzătoare unei baze de calcul totale de xxx.zzz lei, a fost obținută prin însumarea obligației fiscale lunare, de x.zzz lei, corespunzătoare unei baze lunare de calcul, în cuantum de xx.zzz lei;

1. Nerespectarea dispozițiilor legii fiscale, în vigoare la momentul la care trebuia efectuată impunerea, atrage o veritabilă decadere a organului fiscal din dreptul de a mai emite decizia de impunere

- potrivit dispozițiilor art. 178 din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, organul fiscal avea obligația de a stabili CASS la veniturile obținute în anul 2016, în anul următor, adică în anul 2017, acest termen având natura unui termen de decadere, potrivit prevederilor art. 2545 din Codul civil din care rezultă că neexercitarea dreptului subiectiv înăuntrul termenului stabilit atrage pierderea lui; de altfel și prevederile art. 3 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală precizează că unde acesta nu dispune sunt aplicabile, în completare dispozițiile Codului de procedură civilă care la art. 185 alin. (1) stipulează:

”Nerespectarea termenului. Sancțiuni

(1) Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate.”

- în contextul neexercitării, de către organul fiscal, a dreptului de a emite decizia de impunere pe anul 2016 în anul următor deci în anul 2017, a intervenit, în opinia petentului, sancțiunea decăderii organului fiscal din dreptul de a mai efectua impunerea.

2. Decizia de impunere a fost emisă cu încălcarea cerințelor exprese ale legii, de motivare a actului administrativ fiscal în fapt și în drept

- la emiterea actului administrativ atacat au fost încălcate dispozițiile art. 46 alin. (2) litera d), e) și f) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în sensul că actul nu cuprinde obiectul, natura veniturilor pentru care s-a stabilit sarcina fiscală, motivele de fapt și de drept care au atras stabilirea sumelor de plată;

- singurele mențiuni ce se regăsesc în cuprinsul actului administrativ fiscal atacat sunt prevederile art. 152, art. 169 alin. (8), art. 175 și art. 178 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, suma ce constituie baza de impunere, suma stabilită cu titlu de contribuție, termenul de plată, posibilitatea de a fi contestat actul, date cu privire la modalitatea de plată, neexistând mențiuni cu privire la natura exactă a veniturilor ce constituie baza de impunere, organul fiscal fiind într-o profundă eroare prin defalcarea veniturilor din investiții pe o perioadă de 12 luni a anului 2016, aceasta metodă fiind specifică obținerii veniturilor din salarii. Necesitatea cuprinderii, în cuprinsul actului administrativ atacat a elementelor de fapt și de drept se impune în vederea cunoașterii acestora de către destinatarul actului în cazul formulării unei

eventuale aparari precum și cunoasterea acestora de către instanța de judecată în vederea exercitării unui control efectiv al legalității acestuia; aceste cerințe privind motivarea actelor administrative sunt de altfel preluate și în Recomandarea (2007)7 a Comitetului de Miniștri (art. 17, pct. 2) respectiv în Rezoluția (77)31 a Comitetului de Miniștri (principiul IV), în Codul European al Bunei Conduite Administrative, aceleași cerințe rezultând și din jurisprudența C.J.U.E. și a Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit cărora : „*motivarea trebuie să fie adecvată actului administrativ emis și trebuie să prezinte într-o manieră clară și univocă algoritmul urmat de institutia care a luat măsura atacată, astfel încât să li se permită persoanelor vizate să cunoască motivele măsurii dispuse și să permită instanțelor judecătorești să efectueze cercetarea legalității și temeiniciei actului*”.

Petentul mai arată că în practica judiciară s-a reținut ca: “[..] simpla citare a textului legal în temeiul căruia a fost întocmită decizia, nu exonerează emitentul actului de obligația de a-si motiva măsura”.

3. În opinia petentului, nelegalitatea deciziei de impunere atacate rezultă și din faptul că dobândirea calitatii de asigurat a acestuia în sistemul asigurărilor de sănătate pe anul 2016, a fost condiționată de plata CASS iar plata CASS nu se putea efectua, în cazul veniturilor din investiții, decât anual, în baza deciziei de impunere anuale emise de organul fiscal. În lipsa acestei calități (calitatea de asigurat) în sistemul de asigurări sociale de sănătate, petentul afirmă că nu a beneficiat de prestări medicale decontate din bugetul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și atunci nu i se poate pretinde plata contribuției

- nelegalitatea emiterii actului administrativ atacat rezultă și din încercarea organului fiscal de a face abstracție de prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății. De altfel, mai afirmă petentul din cuprinsul art. 219 alin. (1) și (2) din acest act normativ, asigurările sociale de sănătate reprezintă principalul sistem de finanțare a ocrotirii sănătății populației care asigură accesul la un pachet de servicii de bază pentru asigurați, obiectivele sistemului de asigurări sociale de sănătate fiind protejarea asiguraților față de costurile serviciilor medicale în caz de boală;

- CASS nu are natura unui impozit, plata acesteia presupune o contraprestatie de asigurări sociale de sanatate din partea statului, existând o relație cauză – efect între sumele plătite de contribuabili pentru prestațiile de asigurări sociale de sănătate.

- din coroborarea prevederilor Legii nr. 95/2006 respectiv a art. 265 referitoare la constituirea fondului național unic de asigurări sociale de sanatate, a art. 266 alin. (1) referitoare la obligativitatea plății de către asigurat a unei contribuții banesti, a art. 222 alin. (1), litera a) referitoare la obligativitatea plății CASS pentru dobândirea calitatii de „asigurat”, a art. 222 alin. (2) privind accesul la pachetul de bază după începerea plății precum și a art. 267 alin. (2) referitoare la încetarea calitatii de asigurat în cazul neplătii lunare a CASS după 3 luni de la ultima plata a contribuției, rezulta următoarele:

- contributia CASS este suportată de asigurați ce au obligația plății lunare a acestei contributii;

- pentru dobândirea calității de asigurat, asigurații trebuie să plătească contributia de CASS și să facă dovada achitării acesteia;

- în lipsa plății nu există calitatea de asigurat și, pe cale de consecință, nici drepturile și obligațiile ce incumbă acestei calități, concluzia petentului fiind aceea că o persoană nu poate deține calitatea de asigurat decât pe perioada cât plătește contributia, iar dacă timp de 3 luni nu plătește contributia, îi încetează calitatea de asigurat inclusiv obligația de la art.231 lit. g) din Legea nr. 95/2006, respectiv aceea de a achita contributia datorată fondului. Astfel, în opinia petentului deoarece organul fiscal a înțeles să emită o decizie de impunere, după trei ani de la data obținerii veniturilor, nu se poate reține că există o corelație între prestațiile de asigurări sociale de sănătate și plata contributiei;

- în anul 2016 petentul nu a avut calitatea de asigurat deoarece aceasta calitate era dependentă de plata CASS iar plata CASS nu se putea efectua decât în baza deciziei de impunere care nu s-a emis, ca atare, nu a beneficiat niciodată de prestații medicale decontate din bugetul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și, în mod corespunzător nici nu avea obligația să achite CASS.

- petentul citează prevederile art. 232 din Legea nr. 95/2006 (în vigoare în anul 2016) arătând că stabilirea CASS pentru veniturile din investiții realizate în anul 2016 se putea face numai pentru persoanele care au beneficiat de servicii medicale, subliniind că acesta nu a beneficiat de servicii medicale în anul 2016 decontate de CNAS platindu-și cheltuielile de spitalizare tocmai pentru că nu a avut calitatea de asigurat.

4. Petentul afirmă totodată că, nelegalitatea deciziei de impunere atacate rezultă și din pasivitatea organelor fiscale de a-l informa în termen asupra sarcinii fiscale, având în vedere că potrivit dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituția României, *”sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale”*, iar potrivit prevederilor art. 234 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, *”fiecare asigurat are dreptul de a fi informat cel puțin o dată pe an, prin casele de asigurări, asupra serviciilor de care beneficiază, precum și asupra drepturilor și obligațiilor sale”*, or, acesta nu a fost informat niciodată asupra obligațiilor care îi revin cu privire la plata contribuțiilor de asigurări de sănătate, fiindu-i comunicată, după 3 ani de la obținerea veniturilor, o decizie de impunere prin care i se pretinde plata retroactivă a CASS.

II. Prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxx/13.09.2019, A.J.F.P. ABCD – Serviciul Fiscal Orasenesc ABC a stabilit în sarcina petentului obligația de plată în sumă de **xx.zzz lei** reprezentând diferențe de contribuții rezultate în plus din regularizarea anuală a contribuției de asigurări sociale de sănătate aferentă veniturilor din investiții realizate de petent în anul 2016 (venituri în suma de xxx.zzz lei).

Actul administrativ – fiscal atacat a fost emis de către organul fiscal în baza prevederilor art. 152, art. 169 alin. (8), art. 175 și art. 178 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor de administrare fiscală, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare în perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării D.G.R.F.P. Brașov, prin organele specializate de soluționare a contestației, este de a se pronunța dacă dl. A.B. datorează obligația de plată principală în suma de xx.zzz lei reprezentând diferențe de contribuții stabilite în plus rezultate din regularizarea anuală a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2016

În fapt, în baza veniturilor obținute, în temeiul prevederilor art. 152, art. 169 alin. (8), art. 175 și art. 178 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, Serviciul Fiscal Orasenesc ABC, a emis Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxxx/13.09.2019, prin care au stabilit în sarcina petentului obligația de plată în cuantum de **xx.zzz lei** reprezentând contribuție la asigurările sociale de sănătate, prin aplicarea cotei de 5,5% asupra bazei de calcul în suma de xxx.zzz lei.

Potrivit Declarației informative privind impozitul reținut la sursa și castigurile/pierderile realizate, pe beneficiari de venit (formular cod 205) emisa de către S.C. H.I. S.R.L. - CUI xxxxxxxx depusa și înregistrată la Serviciul Fiscal Orasenesc ABC sub nr. INTERNT – XXYYY/24.02.2017, dl A.B. a obținut în anul 2016 de la platitorul de venit mai sus precizat, venituri din dividende în suma de xxx.zzz lei.

Potrivit Declarației informative privind impozitul reținut la sursa și castigurile/pierderile realizate, pe beneficiari de venit (formular cod 205) emisa de către RAIFFEISEN BANK S.A. - CUI 361820 depusa și înregistrată la Serviciul Fiscal Orasenesc ABC sub nr. INTERNT – YYYXX/27.02.2017, dl A.B. a obținut în anul 2016 de la platitorul de venit mai sus precizat, venituri din dobanzi în suma de xxx lei.

Deoarece potrivit evidentei fiscale a contribuabilului, acesta nu înregistrează în perioada 2016 obligații privind plățile anticipate, prin Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxxx/13.09.2019, organul fiscal a stabilit în sarcina contribuabilului, pentru anul fiscal 2016, obligația de plată în suma de xx.zzz lei reprezentând diferențe de contribuții rezultate în plus din regularizarea anuală a contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Prin contestație, dl. A.B. menționează că actul administrativ – fiscal atacat prin care a fost stabilită în sarcina acestuia obligația de plată în suma de xx.zzz lei, a fost emis nelegal, solicitând anularea acestuia.

În drept, spetei îi sunt incidente prevederile art. 2 alin. (2), art. 153, art. 155, art. 91 lit. a) și b), art. 156, art. 176, art. 178, art. 179 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la 31.12.2016, astfel:

„Art. 2 - (2) Contribuțiile sociale reglementate prin prezentul cod sunt următoarele: [...]

b) contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;”

“Art. 153

Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate

(1) Următoarele persoane au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și ale acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, după caz:

a) cetățenii români cu domiciliul în țară;”

“ART. 155

Categorii de venituri supuse contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate

(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153, datorează, după caz, contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele categorii de venituri:[...]

f) **venituri din investiții, definite conform art. 91;”**

“ART. 91

Definirea veniturilor din investiții

Veniturile din investiții cuprind:

a) venituri din dividende;

b) venituri din dobânzi;”

ART. 156

Cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate

Cotele de contribuții de asigurări sociale de sănătate sunt următoarele:

a) **5,5% pentru contribuția individuală;**

b) **5,2% pentru contribuția datorată de angajator.**

“Art. 176

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează venituri din investiții [...]

(2) Pentru persoanele fizice care realizează **venituri din dividende**, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate reprezintă totalul veniturilor brute din dividende, în bani sau în natură, distribuite de persoanele juridice, realizate în cursul anului fiscal precedent, raportat la cele 12 luni ale anului.

(3) Pentru persoanele fizice care realizează **venituri din dobânzi**, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate reprezintă totalul

veniturilor brute din dobânzi, realizate în cursul anului fiscal precedent, raportat la cele 12 luni ale anului.”

“ ART. 178

Stabilirea contribuției

(1) Pentru **anul 2016**, în cazul persoanelor fizice care realizează **venituri din investiții și/sau din alte surse**, contribuția de asigurări sociale de sănătate se stabilește de organul fiscal competent, **prin decizie de impunere anuală, pe baza informațiilor din declarația privind venitul realizat sau din declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit, precum și pe baza informațiilor din evidența fiscală, după caz.[...]**

(3) Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) și (2), după caz, se stabilește în anul următor celui în care au fost realizate veniturile, prin aplicarea cotei individuale de contribuție prevăzute la art. 156 lit. a) asupra bazelor de calcul menționate la art. 176 și 177, după caz. **Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate se evidențiază lunar în decizia de impunere.**

[...]

(5) Sumele reprezentând obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate stabilite prin decizia de impunere anuală, potrivit alin. (1), se achită în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei.”

“ Art. 179

(1) Organul fiscal competent **are obligația stabilirii contribuției anuale de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice care realizează, într-un an fiscal, venituri din următoarele categorii:[...]**

e) venituri din investiții:[...]

(2) Contribuția anuală de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) se stabilește, de organul fiscal competent, în anul următor celui de realizare a veniturilor, prin decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F., pe baza informațiilor din declarațiile fiscale privind veniturile realizate, precum și pe baza informațiilor din evidența fiscală, după caz.”

Potrivit prevederilor legale mai sus citate cetățenii români cu domiciliul în țară au calitatea de contribuabili/plătitori de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, aceștia având **obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate asupra veniturilor din investiții (venituri din dividende, venituri din dobânzi)**, calculate prin aplicarea cotei individuale de 5,5% asupra veniturilor efectiv încasate de către contribuabil așa cum acestea rezultă din **declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit emise de către platitorii de venituri și comunicate organului fiscal**. Stabilirea cuantumului CASS asupra veniturilor din dividende și veniturile din dobânzi se face de către organele competente, respectiv organul de administrare fiscală a contribuabilului care are obligația de a emite o decizie de impunere anuală care se comunica contribuabilului urmând ca obligațiile de plată stabilite să fie plătite de către acesta în termen de 60 de zile de la primirea deciziei de impunere.

Având în vedere prevederile legale anterior citate, starea de fapt identificată de către organele de administrare fiscală a petentului și documentele existente la dosarul cauzei, în soluționarea contestației se rețin următoarele:

- dl A.B. a obținut în anul 2016 venituri din investitii (venituri din dividende) în suma de xxx.zzz lei așa cum rezultă din declarația formular 205 a platitorului de venit S.C. H.I. S.R.L. - CUI xxxxxxxx, înregistrată la organul fiscal la data de 24.02.2016 ;

- dl A.B. a obținut în anul 2016 venituri din investitii (venituri din dobanzi) în suma de xxx lei așa cum rezultă din declarația formular 205 a platitorului de venit RAIFFEISEN BANK S.A. - CUI 361820, înregistrată la organul fiscal la data de 27.02.2016 ;

- în temeiul prevederilor art. 152, art. 169 alin. (8), art. 175 și art. 178 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, S.F.O. ABC a emis Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxxxx/13.09.2019, prin care s-a stabilit în sarcina dlui A.B. prin aplicarea cotei de 5,5% asupra bazei de calcul în suma de xxx.zzz lei, obligația de plată în cuantum de xx.zzz lei reprezentând diferențe de contribuții stabilite în plus rezultate din regularizarea anuală a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2016, contestate de către acesta.

La punctul nr. 1 din contestație, făcând referire la prevederile art. 178 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform cărora :

„(3) Contribuția de asigurări sociale de sănătate prevăzută la alin. (1) și (2), după caz, se stabilește în anul următor celui în care au fost realizate veniturile”, petentul afirmă că nerespectarea, de către organul de administrare fiscală a dispozițiilor legale în vigoare la momentul când trebuia efectuată impunerea (adică în anul 2017 ca fiind cel „următor” „celui de realizare a veniturilor”), **atrage decaderia din drepturi a organului fiscal de a mai emite decizia de impunere, așa cum reglementează prevederile art. 2545 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, sub sancțiunea decaderii, fapt reglementat de dispozițiile art. 185 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.**

Fata de aceasta susținere a petentului, în cauză se rețin următoarele:

- potrivit art. 347 și art. 352 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin Legea nr. 207/20.07.2015, în vigoare începând cu data de 01.01.2016, se stipulează:

- „Art. 347 - (1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.”

„Art. 352 - (1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.”

- potrivit prevederilor art. 91 din Codul de procedură fiscală aprobat prin O.G.

nr. 92/2013 se stipulează:

„ART. 110

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel..”

- dispozițiile art. 21 alin. (1), alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu completările și modificările ulterioare, prevăd:

„ ART. 21

Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impozitare care le generează sau în momentul la care contribuabilul/plătitorul este îndreptățit, potrivit legii, să ceară restituirea.

(2) Potrivit alin. (1), se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată sau dreptul contribuabilului/plătitorului de a solicita restituirea.”

Potrivit dispozițiilor legale sus invocate dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, iar acest termen începe să curgă de la 1 iulie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală. Nașterea unei creanțe fiscale are loc la data constituirii bazei de impozitare care o generează, în speță, depunerea declarației privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit [(pentru dl. A.B. - Declaratia informativă privind impozitul reținut la sursa și castigurile/pierderile realizate, pe beneficiari de venit (formular cod 205) emise de către S.C. H.I. S.R.L. - CUI xxxxxxxx și RAIFFEISEN BANK S.A. - CUI 361820)].

În considerarea dispozițiilor art. 21, coroborat cu art. 110 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se reține că în cazul contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată pentru veniturile din investitii realizate de persoanele fizice în anul 2016, baza de impozitare este stabilită în anul următor celui de realizare, prin declararea veniturilor de către persoanele fizice sau de plătitorii de venit, iar **termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale** este cel reglementat de dispozițiile Codului de procedură fiscală, în cuprinsul art. 110 (“în termen de 5 ani”).

Astfel, creanța fiscală s-a născut în anul 2017 (data depunerii Declarației informative privind impozitul reținut la sursa și castigurile/pierderile realizate, pe beneficiari de venit, înregistrate sub nr. INTERNT – XXYYY/24.02.2017 și sub nr. INTERNT – YYYXX/27.02.2017), iar **termenul de prescripție a început să curgă de la 01.07.2017** (“...de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală”) și se împlinește la 31.07.2021 (“în termen de 5 ani”).

Prin urmare, invocarea de către contestatar a decaderii organului fiscal din dreptul de a stabili, în anul 2019, obligații fiscale pentru anul 2016, în contextul nerespectării de către organul fiscal a prevederilor art. 178 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, **nu poate fi retinută la soluționarea favorabilă a contestației** câtă vreme, aceasta procedură a fost demarată în interiorul termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale; termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale cu titlu de CASS pentru anul fiscal 2016 a început la data de 01.07.2017 și se termina la data de 01.07.2021 astfel că, stabilirea obligațiilor de plată prin emiterea Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxxxx/13.09.2019, **s-a făcut în interiorul termenului de prescripție.**

Sintagma „se calculează în anul următor” din cuprinsul art. 178 alin. (3) din actul normativ mai sus precizat nu are caracter de obligativitate iar nerespectarea acestei prevederi legale cu titlu de recomandare nu poate determina decaderea din drepturi a organului fiscal de a stabili obligații fiscale, în alt an dar cu obligativitatea respectării termenului de prescripție.

În fapt, derogarea termenului de emitere a Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxxxx/13.09.2019, are ca real motiv, modificările legislative frecvente, volumul mare de date ce trebuiau procesate informatic precum și imposibilitatea comparării, în timp util respectiv în anul 2017, a veniturilor realizate de către contribuabili cu baza de date a platitorilor de venituri.

În ceea ce privește invocarea, în temeiul prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, de către contestatar a unor prevederi legale referitoare la nerespectarea termenelor, sancțiunile și consecințele nerespectării acestor termene reglementate de dispoziții ale Legii nr. 287/2009 privind Codul civil și ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, în speta se face precizarea ca prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și ale Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, dispun în suficientă măsură.

La punctul nr. 2 din contestație, făcând referire la condițiile de formă ale actului administrativ fiscal atacat, petentul invoca lipsa unei precizări exprese a obiectului acestuia, a naturii bazei de impozitare, a motivelor de fapt și de drept care au atras stabilirea obligațiilor de plată cu titlu de CASS, nefiind respectate astfel prevederile art. 46 alin. (2) lit. d), e) și f) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală ceea ce, în opinia petentului, face ca actul administrativ atacat să nu fie valabil. Totodată, petentul afirmă că organul fiscal este într-o profundă eroare prin defalcarea veniturilor din investiții pe o perioadă de 12 luni a anului 2016, aceasta metoda fiind specifică obținerii veniturilor din salarii.

În susținere petentul citează prevederi ale Recomandării (2007)7 a Comitetului de Miniștri (art. 17 pct. 2), Rezoluția (77)31 a Comitetului de Miniștri (principiul IV), Codul European al Bunei Conduite Administrative, invocând de asemenea și jurisprudența C.J.U.E. și a Înaltei Curți de Casație și Justiție din care rezultă necesitatea menționării în cuprinsul actului administrativ a temeiurilor pe care se

bazează emiterea acestuia cu indicarea bazei legale care sa permita atât persoanei vizate să poată urmări într-o manieră clară și univocă algoritmul urmat de institutia care a luat măsura atacată, cât și instanțelor judecătorești sa efectueze cercetarea legalității și temeiniciei actului.

Fată de aceste susțineri ale petentului, în cauză se rețin prevederile art. 46 alin. (2) lit. d), e) și f) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform cărora:

„ART. 46

Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.

(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:

- a) denumirea organului fiscal emitent;
- b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;
- c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului și, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;
- d) obiectul actului administrativ fiscal;
- e) motivele de fapt;
- f) temeiul de drept;
- g) numele și calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
- h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum și ștampila organului fiscal emitent;
- i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;
- j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.”

Din textul legal antecitat, rezulta ca elementele precizate la art. 46 din Codul de procedura fiscala, formeaza continutul actului administrativ fiscal, fara ca textul de lege sa contina vreo mentiune cu privire la obligativitatea sau continutul propriu-zis al fiecarui element in parte. Particularizarea fiecarui element din continutul actului administrativ nu se impune, astfel, ca cerinta expresă prin textul prevederilor legale mai sus citate.

Informațiile rezultate din analiza elementelor cuprinse în Decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxxx/13.09.2019, în contextul cerințelor reglementate de prevederile legale mai sus citate, raportat la afirmațiile petentului privind lipsa din cuprinsul actului administrativ atacat a **obiectului acestuia, a naturii bazei de impozitare, a motivelor de fapt și de drept, contravin opiniei acestuia, astfel:**

- obiectul actului administrativ fiscal atacat îl reprezintă stabilirea prin impunere, în sarcina petentului, a obligațiilor fiscale pentru anul 2016, cu titlu de CASS, element continut în titlul deciziei de impunere atacate (*decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurari sociale de sanatate*);

- motivul de fapt îl reprezintă obținerea veniturilor (venituri din investitii) obținute de către contestatar în anul 2016, element conținut în actul administrativ atacat la „*Cap. I.Date privind natura și sursa veniturilor*”, pct. 5;

- temeiul de drept este precizat în textul actului administrativ atacat sub titlu în partea dreaptă (*în baza art. 152, art. 169 alin.(8), art. 175 și art. 178 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, se stabilește...*).

Totodată, în cauză se rețin și prevederile art. 49 din legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform cărora:

„ART. 49

Nulitatea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații:

a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența;

b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 46 alin. (6), precum și organul fiscal emitent;

c) este afectat de o gravă și evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă și evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa.

(2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului.

(3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

Potrivit prevederilor legale anterior citate, se constată că, legiuitorul a înțeles să precizeze în mod expres acele elemente din conținutul actelor administrative fiscale a căror lipsă este sancționată cu nulitatea absolută a actelor. Prin urmare, numai pentru lipsa numelui, prenumelui și calității persoanei împuternicite a organului fiscal, numelui și prenumelui ori denumirii contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, actul administrativ fiscal este lovit de nulitate absolută, vătămarea contribuabilului fiind prezumată, iar constatarea nulității putând fi efectuată chiar și din oficiu, fără a fi necesară cererea contribuabilului.

Astfel, în legătură cu criticile contestatarului cu privire la lipsa unor elemente din cuprinsul actului administrativ (obiect, natura bazei de impozitare, motive de fapt și de drept), în condițiile în care lipsa acestora ar determina anularea valabilității actului administrativ atacat, organul de soluționare a contestației constată că acestea **sunt nefondate** cu atât mai mult cu cât decizia de impunere atacată (formular 630) corespunde întocmai modelului reglementat prin Ordinul nr.

1964/2017 pentru aprobarea formularului 630 *"Decizie de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate și a contribuției de asigurări sociale"*.

În ceea ce privește critica petentului privind defalcarea, în Anexa actului administrativ atacat a veniturilor din investitii pe o perioada de 12 luni ale anului 2016, aceasta modalitate de obținere, specifică veniturilor din salarii care pune organul fiscal într-o „*profundă eroare*”, în speta se reține că aceasta defalcare a bazei de calcul al CASS este reglementată de prevederile art. 178 alin. (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, care dispun cu privire la evidentierea lunară a bazei de calcul, astfel:

“Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate se evidențiază lunar în decizia de impunere.”

Față de cele mai sus arătate, argumentele invocate de petent la punctul nr. 2 din contestatia formulată, **nu pot fi retinute la solutionarea favorabilă a contestatiei.**

La punctul nr. 3 din contestatie, petentul afirma că nelegalitatea deciziei de impunere atacate rezultă și din conditionarea dobândirii calitatii de asigurat de plata CASS existând o relație cauză – efect între sumele plătite de contribuabili și prestațiile sistemului de asigurari sociale de sănătate către asigurat. Astfel, petentul arată că din coroborarea prevederilor Legii nr. 95/2006 respectiv a art. 265 referitoare la constituirea fondului național unic de asigurari sociale de sanatate, a art. 266 alin. (1) referitoare la obligativitatea platii de către asigurat a unei contributii banesti, a art. 222 alin. (1), litera a) referitoare la obligativitatea platii CASS pentru dobândirea calitatii de „*asigurat*”, a art. 222 alin. (2) privind accesul la pachetul de bază după începerea platii precum și a art. 267 alin. (2) referitoare la încetarea calitatii de asigurat în cazul neplatii lunare a CASS după 3 luni de la ultima plata a contributiei, rezultă că, în lipsa platii CASS pe anul 2016, în anul următor respectiv în anul 2017, acesta nu a avut calitatea de asigurat și, pe cale de consecință, nici drepturile și obligatiile ce incumbă acestei calități, concluzia petentului fiind aceea ca o persoană nu poate deține calitatea de asigurat decât pe perioada cât plătește contributia, iar dacă timp de 3 luni nu plătește contributia, îi încetează calitatea de asigurat inclusiv obligatia de la art.231 lit. g) din actul normativ invocat, respectiv aceea **de a achita contributia datorata fondului.**

Astfel, în opinia petentului, în anul 2016 acesta nu a avut calitatea de asigurat deoarece aceasta calitate era dependentă de plata CASS iar plata CASS nu se putea efectua decât în baza deciziei de impunere care nu s-a emis de ANAF, ca atare, nu a beneficiat niciodată de prestatii medicale decontate din bugetul Casei Nationale de Asigurari de Sănătate și, în mod corespunzător **nici nu avea obligatia sa achite CASS.**

Referitor la aceste afirmații ale petentului, în cauza se fac următoarele precizari:

- potrivit rationamentului propus de către petent acesta nu putea avea calitatea de asigurat în sistemul public al asigurarilor sociale de sănătate în anul 2016, numai

În condițiile în care ar fi achitat obligația de plată cu titlu de CASS aferentă veniturilor din investiții (dividende și dobânzi) în termen de 60 de zile de la primirea unei decizii de impunere emise de către organul fiscal în anul 2017 așa cum dispun prevederile art. 178 alin. (5) și art. 179 alin. (2), precitate din Legea nr. 227 /2015 privind Codul fiscal. **Rationamentul propus de către petent este total eronat** în condițiile în care, un eveniment petrecut în anul 2017 (emiterea, comunicarea deciziei de impunere și plata CASS) ar fi putut avea efecte (nașterea calitatii de asigurat) și ar fi putut condiționa, retroactiv, derularea unui eveniment în anul 2016;

- dobândirea, pentru anul 2016, a calitatii de asigurat a dlui A.B. nu era condiționată de plată, de către acesta a CASS aferente veniturilor obținute din dividende și dobânzi în anul 2016. De altfel, organul fiscal a obținut informația cu privire la realizarea de către petent a veniturilor din dividende și dobânzi (în sumă de xxx.zzz lei) în luna februarie a anului 2017 urmare depunerii de către platitorii de venit S.C. H.I. S.R.L. și RAIFFEISEN BANK S.A a declarațiilor informative privind impozitul reținut la sursa și castigurile/pierderile realizate, pe beneficiari de venit (formular cod 205) înregistrate la Serviciul Fiscal Orasenesc ABC în data de 24.02.2017 și 27.02.2017;

- în anul fiscal 2016 petentul nu a obținut venituri de natura celor care l-ar fi exceptat de la plată CASS pentru veniturile din dividende și dobânzi obținute în această perioadă fiscală (art. 154 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal).

Astfel, ca proprie opțiune, pentru anul 2016 petentul avea posibilitatea obținerii calitatii de asigurat în sistemul asigurărilor sociale de sănătate în condițiile art.180 din același act normativ, potrivit căror:

„ART. 180

*Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care **nu realizează venituri de natura celor menționate la art. 155** sau care realizează venituri lunare exclusiv din investiții și/sau din alte surse sub nivelul valorii salariului de bază minim brut pe țară și nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plată contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 sau în categoriile de persoane prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. g) - o), pentru care plată contribuției se suportă din alte surse*

*(1) Persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor menționate la art. 155 sau care realizează venituri lunare exclusiv din investiții și/sau din alte surse ale căror baze lunare de calcul se situează sub nivelul valorii salariului de bază minim brut pe țară și nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plată contribuției sau în categoriile de persoane pentru care plată contribuției se suportă din alte surse **datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate astfel:***

a) lunar, prin aplicarea cotei individuale de contribuție asupra bazei de calcul reprezentând valoarea salariului minim brut pe țară, și au obligația să plătească contribuția de asigurări sociale de sănătate pe o perioadă de cel puțin 12 luni consecutive, începând cu luna în care se depune declarația prevăzută la art. 181; sau

b) la data la care accesează serviciile acordate de sistemul public de asigurări sociale de sănătate potrivit legii, prin depunerea declarației prevăzute la [art. 181](#), aplicând cota individuală de contribuție asupra bazei de calcul reprezentând valoarea a de 7 ori salariul minim brut pe țară.

(2) Salariul de bază minim brut pe țară, prevăzut la alin. (1), este salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului, la data depunerii declarației prevăzute la [art. 181](#).”

Pentru situația în care petentul ar fi dat eficiența prevederilor art. 180 din actul normativ mai sus precizat, respectiv plata CASS la o baza de calcul lunară echivalenta unui salariu minim brut pe țară, argumentatia acestuia constituita prin coroborarea prevederilor art. 265 (referitoare la constituirea fondului național unic de asigurari sociale de sanatate), art. 266 alin. (1) (referitoare la obligativitatea platii de către asigurat a unei contributii banesti), art. 222 alin. (1), litera a) (referitoare la obligativitatea platii CASS pentru dobandirea calitatii de „asigurat”), art. 222 alin. (2) (referitor la accesul la pachetul de bază după inceperea platii) precum și art. 267 alin. (2) (efectele neplatii lunare a CASS) cuprinse în Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, **nu l-ar fi pus pe acesta în situația de a-si plati personal, potrivit afirmatiei acestuia, cheltuielile de spitalizare.**

Existența posibilitatii de dobandire a calitatii de asigurat în conditiile dispuse de prevederile art. 180 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, demontează alegatia petentului cu privire la obligativitatea existenței unei decizii de impunere ca și conditie *sine qua non* pentru dobandirea calitatii de asigurat în sistemul asigurarilor sociale de sănătate.

În ceea ce privește datorarea, de către acesta a contributiei de asigurari sociale de sănătate aferente veniturilor obținute din investitii în anul 2016, prevederile legale mai sus invocate, respectiv art. 155 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, dispun foarte clar :

“(1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153, datorează, după caz, contribuții de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele categorii de venituri:[...]

f) venituri din investiții, definite conform art. 91;”

La punctul nr. 4 din contestatie petentul afirmă că nelegalitatea deciziei de impunere atacate rezultă și din încălcarea dispozitiilor art. 56 alin. (2) din Constitutia României care stipulează că **”sistemul legal de impuneri trebuie sa asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale”**, or, prin decizia de impunere atacată, organul fiscal a stabilit în sarcina acestuia **o suma exorbitantă de bani la 3 ani de la obținerea veniturilor din dividende**. Mai arată petentul că, potrivit prevederilor art. 234 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, **”fiecare asigurat are dreptul de a fi informat cel puțin o dată pe an, prin casele de asigurări, asupra serviciilor de care beneficiază, precum și asupra drepturilor și obligațiilor sale”**, obligație nerespectată de către organele statului.

Fata de aceste afirmații ale petentului, în cauză se rețin considerentele **Deciziei nr. 519/2013** referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a

dispozițiilor art. 257 alin. (1) și alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, emisă de Curtea Constituțională, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 65 din 27.01.2014, potrivit carora:

*„I. Cu privire la plata unei contribuții către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 325 din 25 iunie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 16 iulie 2013, "Legea nr. 95/2006 a instituit un sistem care să permită populației accesul la serviciile medicale, acces condiționat însă de plata unei contribuții către Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, așa cum prevede art. 208 alin. (3) lit. f) din actul normativ amintit. Totodată, **Legea nr. 95/2006 prevede că întreaga societate trebuie să contribuie la efortul protejării sănătății populației, în temeiul principiului solidarității și al subsidiarității consacrat de art. 208 alin. (3) lit. b) din această lege.** În acest sens, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007, că «**obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu care stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității.** Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a **asigura un minim de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate**». Toate acestea reprezintă, de fapt, «o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor».*

*Având în vedere aceste principii, legiuitorul a instituit obligația asiguraților de a contribui cu o cotă unică, nediferențiată, de 6,5% din veniturile realizate, la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, așa cum prevede art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, **stabilind totodată excepții de la această obligație pentru anumite categorii de persoane care în mod obiectiv se află în situația de a nu putea contribui**, așa cum sunt persoanele încadrate în ipoteza art. 213 alin. (1) din aceeași lege."*

*Totodată, prin Decizia nr. 335 din 10 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 23 mai 2011, Curtea a statuat că, "datorită solidarității celor care contribuie, sistemul public de asigurări sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Art. 56 din Constituție prevede obligația cetățenilor de a contribui prin impozite și prin taxe la cheltuielile publice. **În cazul sistemului public de sănătate, aceste cheltuieli publice vizează însăși îndeplinirea obligației constituționale a statului de a asigura ocrotirea sănătății și protecția socială a cetățenilor.**"*

De asemenea, prin Decizia nr. 539 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 august 2006, Curtea a reținut că "este

firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în funcție de cuantumul veniturilor realizate. Această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse, precum și de principiul solidarității și subsidiarității în colectarea și utilizarea fondurilor, aplicabil în materia asigurărilor sociale de sănătate". Curtea a reținut, cu același prilej, că "principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari. De altfel, cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, astfel că diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul diferit al venitului.

Din analiza considerentelor Deciziei nr. 519/2013 a Curții Constitutionale mai sus citate rezultă așadar că, **critica petentului ce vizează nerespectarea așezării juste a sarcinilor fiscale în condițiile în care nu a beneficiat de vreun serviciu medical, nu poate fi reținută la solutionarea favorabilă a contestației**, câtă vreme, potrivit considerentelor mai sus citate *"este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în funcție de cuantumul veniturilor realizate"*.

Mai mult decât atât, *"principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari. De altfel, cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, astfel că diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul diferit al venitului."*

Nici critica petentului cu privire la pasivitatea organelor statului de a-l informa într-un termen rezonabil, la timp, corect și concret asupra **„obligatiilor”** ce îi revin cu privire la plata CASS, petentul argumentându-și această critică pe dispozițiile art. 234 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, **nu poate fi reținută la solutionarea favorabilă a contestației deoarece**, potrivit prevederilor legale invocate de către petent, obligativitatea acestei informări revine caselor de sănătate și privește calitatea de asigurat a contribuabilului, serviciile medicale de care beneficiază precum și drepturile și obligațiile acestuia ce derivă din relațiile contractuale ale acestuia cu această instituție. Nu rezultă din textul dispoziției legale invocate de către petent obligativitatea organului fiscal emitent al actului administrativ – fiscal atacat de a-l informa pe acesta, cel puțin o dată pe an, cu privire la **obligatiile fiscale** (tip, bază de calcul, cuantum al obligațiilor de plata principale și accesorii) ce-i revin acestuia.

Față de cele mai sus arătate, argumentele invocate de petent la punctul nr. 4 al contestației formulate, **nu pot fi reținute la solutionarea favorabilă a contestației**.

De altfel, în cauză se reține că, prin contestație petentul nu critică modul de calcul al obligațiilor cu titlu de contribuții de asigurări sociale de sănătate, **ci invocă numai aspecte de ordin formal, pentru a fi exonerat de plata sumelor datorate în contul contribuției de asigurări sociale de sănătate**, corect calculate în baza Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, din moment ce, prin contestație, acesta nu a

propus și prezentat probe din care sa rezulte un alt quantum al CASS stabilit (cotă și baza de calcul diferite).

În contextul considerentelor anterior prezentate la Cap. III, având în vedere prevederile legale citate și faptul că argumentele formulate prin contestație de către contestatar nu demonstrează existența unei alte situații decât cea stabilită de organul fiscal, se reține că, în mod legal, Administrația Județeană a Finanțelor Publice ABCD – Serviciul Fiscal Orasenesc ABC a calculat și a stabilit, prin regularizare, în sarcina petentului contribuția de asigurări sociale de sănătate în suma de **xx.zzz lei** aferente unei baze de calcul constituită din veniturile din investiții (dividende și dobanzi) în suma de xxx.zzz lei obținute de către petent în anul 2016 de la platitorii de venit S.C. H.I, S.R.L. și RAIFFEISEN BANK S.A., **fapt pentru care contestația urmează a se respinge ca neîntemeiată.**

Astfel, în speta se vor aplica prevederile art. 279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

*“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, **ori respinsă.**”, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală cu modificările și completările ulterioare, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, potrivit cărora:*

“Contestația poate fi respinsă ca:

*a) **neîntemeiată**, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat.”*

Pentru considerentele arătate mai sus, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei, în temeiul art. 272, art. 273 și art. 279 din din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de către **dl A.B.**, cu domiciliul în loc. G , nr. 2XY9, jud. ABCD, identificat prin CNP XXYYYY042XYY03, împotriva Deciziei de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate pe anul 2016 nr. xxxxxx/13.09.2019, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice ABCD – Serviciul Fiscal Orasenesc ABC, pentru suma de **xx.zzz lei** reprezentând diferențe de contribuții stabilite în plus rezultate din regularizarea anuală a contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2016.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata la Tribunalul ABCD in termen de 6 luni de la data comunicarii, in conformitate cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare

DIRECTOR GENERAL